

Grozījumi:

30.03.2000. likums / LV, 142/144, 20.04.2000.; Ziņotājs, 10, 18.05.2000. / Stājas spēkā 04.05.2000.
29.01.2004. likums / LV, 22, 11.02.2004.; Ziņotājs, 5, 11.03.2004. / Stājas spēkā 25.02.2004.
22.04.2004. likums / LV, 69, 01.05.2004. / Stājas spēkā 02.05.2004.
06.04.2006. likums / LV, 65, 25.04.2006. / Stājas spēkā 09.05.2006.
07.06.2007. likums / LV, 102, 27.06.2007.; Ziņotājs, 14, 26.07.2007. / Stājas spēkā 11.07.2007.
27.09.2007. likums / LV, 160, 04.10.2007. / Stājas spēkā 05.10.2007.
10.04.2008. likums / LV, 66, 29.04.2008.; Ziņotājs, 11, 12.06.2008. / Stājas spēkā 13.05.2008.
12.11.2009. likums / LV, 189, 02.12.2009. / Stājas spēkā 16.12.2009.
01.12.2009. likums / LV, 200, 21.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
16.06.2010. likums / LV, 105, 06.07.2010. / Stājas spēkā 20.07.2010.
04.10.2012. likums / LV, 166, 19.10.2012. / Stājas spēkā 02.11.2012.
23.10.2014. likums / LV, 225, 12.11.2014. / Stājas spēkā 26.11.2014.
19.04.2018. likums / LV, 90, 09.05.2018. / Stājas spēkā 23.05.2018.
24.10.2019. likums / LV, 225, 06.11.2019. / Stājas spēkā 20.11.2019.
05.06.2020. likums / LV, 110A, 09.06.2020. / Stājas spēkā 10.06.2020.
25.11.2021. likums / LV, 232, 01.12.2021. / Stājas spēkā 02.12.2021.
26.10.2023. likums / LV, 214, 03.11.2023. / Stājas spēkā 04.11.2023.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Epidemioloģiskās drošības likums

I nodaļa Vispārīgie jautājumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **bīstamas infekcijas slimības** — cilvēka infekcijas slimības un parazitārās slimības, kas sakarā ar to ļaundabīgo klīnisko norisi, spēju strauji izplatīties un efektīvu profilakses vai ārstniecības līdzekļu trūkumu apdraud sabiedrības veselību, kā arī var izraisīt starptautiskas nozīmes ārkārtas sabiedrības veselības situāciju;
- 2) **cilvēku infekcijas slimība** — infekcijas slimības izraisītāja ierosināta slimība, kuras izplatīšanās var radīt epidēmiju (turpmāk — infekcijas slimība);
- 3) **deratizācija** — pasākumu kopums pelveidīgo grauzēju iznīcināšanai;
- 4) **dezinfekcija** — pasākumu kopums infekcijas slimību izraisītāju iznīcināšanai;
- 5) **dezinsekcija** — pasākumu kopums kaitīgo posmkāju iznīcināšanai;

6) **epidēmija** — infekcijas slimības izplatīšanās tādos apmēros, kas pārsniedz konkrētai teritorijai raksturīgu saslimstības līmeni, vai arī slimības parādīšanās un intensīva izplatīšanās teritorijā, kurā iepriekš tā nav reģistrēta;

7) **epidemiologs** — persona, kurai ir augstākā medicīniskā izglītība vai augstākā izglītība sabiedrības veselības nozarē un kura veic epidemioloģisko uzraudzību, plāno, organizē, koordinē un kontrolē infekcijas slimību profilakses un apkarošanas pasākumus un ir šim darbam atbilstoši apmācīta;

8) **epidemioloģiskā drošība** — profilakses, arī higiēnas, pretepidēmijas, ārstniecības un organizatorisko nosacījumu un pasākumu sistēma, kuras mērķis ir mazināt sabiedrības veselības apdraudējumu, ko izraisa infekcijas slimības un veselību ietekmējošo vides faktoru kaitīgā iedarbība;

9) **epidemioloģiskā izmeklēšana** — darba metode infekcijas slimību izraisītāju, avotu, pārešanas faktoru un izplatīšanās ceļu atklāšanai, kā arī profilakses un pretepidēmijas pasākumu organizēšanai;

10) **epidemioloģiskā novērošana** — regulāra epidemioloģiskās situācijas pārbaude epidēmijas perēklī infekcijas slimību inkubācijas periodā vai epidēmijas perēkļa pastāvēšanas laikā;

11) **epidemioloģiskā uzraudzība** — nepārtraukta, dinamiska un kompleksa infekcijas slimību izplatīšanās novērošana, nodrošinot sistemātisku epidemioloģisko datu vākšanu, analīzi, skaidrojumu un izplatīšanu, arī infekcijas slimību epidemioloģisko pētījumu veikšana, it īpaši tādus aspektus, kuri attiecas uz šo slimību izplatīšanos laikā, teritorijā, iedzīvotāju vidū, kā arī inficēšanās riska faktoru analīzi, ar mērķi izziņāt, prognozēt un ietekmēt epidemioloģisko situāciju, veicot attiecīgus profilakses un pretepidēmijas pasākumus, kā arī izvērtēt to efektivitāti;

12) **epizootija** — dzīvnieku masveida saslimšana ar infekcijas slimību;

13) **imunitāte** — organisma neuzņēmība pret infekcijas slimībām;

14) **infekcijas slimības avots** — cilvēka vai dzīvnieka organisms vai vides objekts, kurā infekcijas slimības izraisītāji saglabājas, vairojas un izdalās vai var izdalīties, radot cilvēkiem inficēšanās draudus;

15) **infekcijas slimību izraisītāji** — baktērijas, vīrusi, riketsijas, spirohetas, hlamīdijas, mikoplazmas, sēnītes, vienšūņi, helminti, mikroorganismu daļas, toksīni un citi bioloģiskie aģenti, kas, iekļūstot cilvēka organismā, var ierosināt slimību vai slimības izraisītāju nēsāšanu;

16) **infekcijas slimības perēklis** (arī epidēmijas perēklis) — vieta (teritorija), kuras robežās cilvēki var inficēties, nonākot saskarē ar infekcijas slimības avotu vai infekcijas slimības izraisītāju nēsātāju;

17) **infektologs** — ārsts, kurš apguvis akreditētu profesionālo izglītības programmu infektoloģijā, kas ietver teorētiskās zināšanas par infekcijas slimību diagnostiku, ārstēšanu un profilaksi un attiecīgas praktiskās iemaņas;

18) **infekcioza persona** — persona, kuras organisms satur un izdala vai var izdalīt ārējā vidē infekcijas slimības izraisītājus;

19) **inficēšanās** — infekcijas slimības izraisītāja iekļūšana cilvēka organismā, kā rezultātā rodas dažādas intensitātes infekcijas procesa attīstības formas;

20) **izolēšana** — pretepidēmijas pasākums infekciozo personu nošķiršanai no veselām personām, ārstēšanai un atbilstošu apstākļu nodrošināšanai, lai nepieļautu veselu personu inficēšanos;

21) **karantīna** — īpašs saimniecisko darbību, sabiedrisko dzīvi, ārstniecības, izglītības, sociālās aprūpes un citu iestāžu darbību un citādu darbību ierobežojošs režīms, ko nosaka, lai nepieļautu bīstamo un citu infekcijas slimību izplatīšanos ārpus epidēmijas perēkļa robežām;

22) **kontaktpersona** — cilvēks, kurš ir bijis tiešā vai netiešā kontaktā ar infekciozu personu vai uzturējies epidēmijas perēklī un kuram ir bijusi iespēja inficēties;

23) **laboratoriskā pārbaude** (testēšana) — cilvēku, dzīvnieku vai vides materiālu pārbaude ar dažādu veidu laboratoriskām metodēm infekcijas slimību izraisītāju klātbūtnes tiešai vai netiešai noteikšanai;

24) **medicīniskā novērošana** — inficēšanās riskam pakļauto personu veselības regulāra pārbaude infekcijas slimības inkubācijas periodā;

25) **pamatotas aizdomas** — ar pierādījumiem pamatots secinājums, kuru, balstoties uz speciālām darba pienākumu veikšanai nepieciešamām zināšanām epidemioloģiskās drošības un ārstniecības jautājumos, izdara Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologi, Veselības inspekcijas inspektori, ārstniecības personas vai citas amatpersonas to kompetencē esošo pienākumu pildīšanas laikā;

26) **pretepidēmijas pasākumi** (infekcijas slimību epidemioloģiskās kontroles pasākumi) — pasākumu kopums, ieskaitot infekcijas slimību gadījumu epidemioloģisko izmeklēšanu, infekcijas slimību izplatības apturēšanai un to likvidēšanai;

27) **primārā medicīniskā pārbaude** — personu aptauja un apskate, lai noteiktu infekcijas slimības pazīmes;

28) **profilakses pasākumi** — pasākumi infekcijas slimību izcelšanās un izplatīšanās novēršanai, cilvēku un vides veselības stiprināšanai (šādā nozīmē jāsaprot arī jēdzieni "profilakse" un "profilaktisks");

29) **slimnieks** — persona, kas saslimusi ar infekcijas slimību;

30) **vakcinācija** (potēšana) — specifisks profilakses pasākums, lai, ievadot vakcīnu, ierosinātu vai uzturētu organisma neuzņēmību pret kādu infekcijas slimību;

31) *(izslēgts ar 19.04.2018. likumu);*

32) **paaugstināta riska subjekts** — tiesību subjekts, kura darbības veids ir pakalpojumu sniegšana patērētājiem un kura darbības vai izmantojamo iekārtu darbības dēļ var plaši izplatīties infekcijas slimības vai kura darbība ir saistīta ar veselību ietekmējošo faktoru kaitīgo iedarbību un kurš ir pakļauts epidemioloģisko drošību regulējošo normatīvo aktu prasībām;

33) **references laboratorija** — noteiktā profilā akreditēta un pilnvarota laboratorija, kas nodarbojas ar infekcijas slimību diagnostiku, to izraisītāju noteikšanu un izpēti atbilstoši starptautiski atzītajām testēšanas metodēm un standartiem, veicina testēšanas metožu attīstību valstī;

34) **zoonoze** — infekcijas slimība, ar kuru slimo gan cilvēki, gan dzīvnieki;

35) **pandēmija** — epidēmija, kas skar plašas ģeogrāfiskas teritorijas vai kontinentus;

36) *(izslēgts ar 23.10.2014. likumu);*

37) **higiēna** — nosacījumu un praktisku pasākumu kopums, kas nepieciešams, lai samazinātu vai likvidētu vides faktoru (fizikālo, ķīmisko, bioloģisko) iespējami kaitīgo iedarbību, garantējot drošu un cilvēka veselībai nekaitīgu vidi un pakalpojumu sniegšanu;

38) *(punkts stājas spēkā 01.01.2024. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.01.2024. Sk. pārejas noteikumu 13. punktu).*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 22.04.2004., 06.04.2006., 07.06.2007., 27.09.2007., 10.04.2008., 12.11.2009., 04.10.2012., 23.10.2014., 19.04.2018. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

2.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir reglamentēt epidemioloģisko drošību un noteikt valsts institūciju, pašvaldību, fizisko un juridisko personu tiesības un pienākumus epidemioloģiskās drošības jomā, kā arī noteikt atbildību par šā likuma pārkāpšanu.

3.pants. Epidemioloģiskā drošība

(1) Epidemioloģiskā drošība ietver:

1) pasākumus veselīgas vides nodrošināšanai;

2) infekcijas slimību epidemioloģisko uzraudzību, tajā skaitā:

- a) infekcijas slimību reģistrāciju, uzskaiti un saslimstības analīzi,
- b) cilvēku, dzīvnieku un vides materiālu laboratoriskās pārbaudes infekcijas slimību izraisītāju cirkulācijas novērošanai,
- c) iedzīvotāju imunitātes izpēti;

3) nodrošināšanu ar imūnbioloģiskiem preparātiem un iedzīvotāju vakcināciju;

4) slimnieku un infekciozo personu atklāšanu, uzskaiti, ārstēšanu un, ja nepieciešams, izolēšanu;

5) kontaktpersonu noteikšanu, uzskaiti, laboratoriskās pārbaudes un medicīnisko novērošanu;

6) īpašu piesardzības un ierobežošanas pasākumu noteikšanu, tajā skaitā profesionālās darbības un piedalīšanās mācību procesā ierobežošanu un aizliegšanu, slimniekiem, infekciozajām personām, kontaktpersonām un personām, par kurām ir radušās epidemioloģiski pamatotas aizdomas, ka tās ir atradušās paaugstināta inficēšanās riska apstākļos;

7) infekcijas slimību perēkļu atvēršanas pasākumus, kā arī pasākumus infekcijas slimību izraisītāju cirkulācijas pārtraukšanai ārējā vidē;

8) sabiedrības veselības aizsardzības pasākumus;

9) iedzīvotāju informēšanu par epidemioloģisko situāciju un izglītošanu infekcijas slimību profilakses jautājumos;

10) likumā noteikto piespiedu līdzekļu piemērošanu par epidemioloģiskās drošības pasākumu nepildīšanu.

(2) Ministru kabinets nosaka epidemioloģiskās drošības pasākumus atsevišķu infekcijas slimību izplatības ierobežošanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.04.2004., 12.11.2009., 19.04.2018. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

4.pants. Epidemioloģiskās drošības finansējums

(1) Epidemioloģiskās drošības pasākumus finansē no Veselības ministrijai iedalītajiem valsts budžeta līdzekļiem saskaņā ar likumu par valsts attiecīgā gada budžetu, tas ir, no dotācijas, no vispārējiem ieņēmumiem, ieņēmumiem par maksas pakalpojumiem un citiem pašu ieņēmumiem, kā arī no ziedojumiem un dāvinājumiem.

(2) Epidēmijas vai pandēmijas gadījumā, kā arī tādās ārkārtējās situācijās, kuras draud izraisīt epidēmiju, finansējumu papildu obligātajai vakcinācijai saskaņā ar šā likuma 30.panta trešo daļu, kā arī karantīnas un citu pasākumu veikšanai piešķir no valsts budžetā ārkārtējo situāciju novēršanai paredzētajiem līdzekļiem saskaņā ar likumu par valsts attiecīgā gada budžetu. Šādos gadījumos lēmumu par finansējuma piešķiršanu pieņem Ministru kabinets.

(3) Epidēmijas vai pandēmijas un tādu ārkārtējo situāciju novēršanā, kuras draud izraisīt epidēmiju vai pandēmiju, var iesaistīt pašvaldību līdzekļus, kā arī līdzekļus, kurus ziedojušas citas fiziskās un juridiskās personas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.01.2004. un 07.06.2007. likumu, kas stājas spēkā 11.07.2007.)

II nodaļa Valsts institūciju un pašvaldību kompetence epidemioloģiskās drošības jomā

5.pants. Veselības ministrijas kompetence

(1) Veselības ministrija:

- 1) izstrādā un realizē valsts politiku infekcijas slimību profilaksē un apkarošanā, nodrošina darba koordināciju un vienotību šajā jomā;
- 2) izstrādā normatīvo aktu projektus par infekcijas slimību profilaksi un pretepidēmijas pasākumu veikšanu;
- 3) *(izslēgts ar 22.04.2004. likumu)*;
- 4) koordinē infekcijas slimību apkarošanas un likvidācijas valsts un reģionālo programmu izstrādāšanu;
- 5) ārkārtējas situācijas vai katastrofas vai to draudu gadījumā iesniedz Ministru kabinetam priekšlikumus epidēmijas vai pandēmijas izcelšanās draudu novēršanai vai esošās epidēmijas apkarošanai;
- 6) kopīgi ar Izglītības un zinātnes ministriju koordinē iedzīvotāju izglītošanu infekcijas slimību profilakses jomā;
- 7) koordinē infekcijas slimību profilakses un pretepidēmijas pasākumos iesaistīto dienestu un institūciju darbību;
- 8) ar pakļauto institūciju starpniecību kontrolē ārstniecības, profilakses un pretepidēmijas pasākumu kvalitāti valstī;
- 9) izdod instrukcijas un ieteikumus atsevišķu infekcijas slimību, to sindromu vai infekcijas slimību grupu epidemioloģiskajai uzraudzībai un profilaksei;
- 10) *(izslēgts ar 23.10.2014. likumu)*.

(2) Veselības ministrija var atsevišķu tās kompetencē esošu jautājumu veikšanu daļēji vai pilnīgi nodot ministrijas pārraudzībā un pakļautībā esošajām institūcijām.

(3) Veselības ministrija un tās pārraudzībā un pakļautībā esošās institūcijas sadarbojas ar ārvalstu un starptautiskajām veselības organizācijām epidemioloģiskās informācijas apmaiņas jomā.

(4) Ministru kabinets nosaka:

- 1) kārtību, kādā tiek piešķirts nacionālās references laboratorijas epidemioloģiskās drošības jomā statuss;
- 2) nacionālās references laboratorijas epidemioloģiskās drošības jomā pienākumus un tiesības;
- 3) nacionālās references laboratorijas epidemioloģiskās drošības jomā statusa anulēšanas un darbības apturēšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.01.2004., 22.04.2004., 07.06.2007. un 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

6.pants. Veselības inspekcijas kompetence

(1) Veselības inspekcija ir Veselības ministrijas padotībā esoša valsts pārvaldes iestāde, kas darbojas saskaņā ar Ministru kabineta apstiprinātu nolikumu.

(2) Veselības inspekcija epidemioloģiskās drošības jomā kontrolē normatīvajos aktos noteikto profilakses un pretepidēmijas prasību izpildi jebkurā objektā Latvijas Republikas teritorijā.

(3) Veselības inspekcijas amatpersonām ir tiesības:

- 1) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā no fiziskajām un juridiskajām personām pieprasīt savu uzdevumu veikšanai nepieciešamo informāciju Veselības inspekcijas kompetencē esošajos jautājumos;
- 2) pildot dienesta pienākumus, apmeklēt jebkuru objektu Latvijas Republikas teritorijā neatkarīgi no tā piederības un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā veikt attiecīgā objekta vai atsevišķu priekšmetu apskati, ja ir pamatotas aizdomas, ka tas var saturēt vai pārnest infekcijas slimību izraisītājus, vai ir saistīts ar veselību ietekmējošo faktoru kaitīgo iedarbību;

3) pieņemt lēmumus par paaugstināta riska subjekta darbības apturēšanu;

3¹) kontrolēt obligātās pašizolācijas (mājas karantīnas) un izolēšanas nosacījumu izpildi;

4) administratīvi sodīt vainīgās personas par normatīvo aktu pārkāpšanu.

(4) Veselības inspekcija novērtē vides faktoru ietekmi uz cilvēka veselību, sniedz priekšlikumus cilvēka veselībai nekaitīgas vides nodrošināšanai un pēc pieprasījuma novērtē higiēnas prasību izpildi, kā arī informē institūcijas un iedzīvotājus par peldūdens kvalitāti.

(5) Ministru kabinets nosaka apmēru un kārtību, kādā maksājama valsts nodeva par šādiem Veselības inspekcijas sniegtajiem pakalpojumiem:

1) par atzinuma par aizsargjoslas saskaņošanu ap ūdens ņemšanas vietām sagatavošanu;

2) *(izslēgts ar 04.10.2012. likumu);*

3) par atzinuma par ūdens apgādes sistēmā konstatēto apdraudējumu cilvēka veselībai un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem sagatavošanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004., 22.04.2004., 27.09.2007., 10.04.2008., 12.11.2009., 01.12.2009., 16.06.2010., 04.10.2012., 23.10.2014. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

7.pants. Slimību profilakses un kontroles centra kompetence

(1) Slimību profilakses un kontroles centrs:

1) *(izslēgts ar 12.11.2009. likumu);*

2) plāno un koordinē infekcijas slimību profilakses un apkarošanas pasākumus;

3) piedalās infekcijas slimību profilakses un apkarošanas valsts programmu projektu izstrādāšanā un īstenošanā, kā arī sadarbojas ar ārvalstu un starptautiskajām epidemioloģiskās uzraudzības institūcijām;

4) nodrošina epidemioloģisko uzraudzību, vāc, uzkrāj un analizē datus par:

a) cilvēku saslimstību ar infekcijas slimībām, kā arī par kontaktpersonām (slimnieku, infekciozo personu un kontaktpersonu reģistrācija un uzskaitē),

b) slimnieku, infekciozo personu un kontaktpersonu laboratorisko pārbaužu rezultātiem,

c) infekcijas slimību izraisītāju cirkulāciju ūdeņos un citos vides objektos, pārtikas produktos, kā arī infekcijas slimību pārnēsātāju vidū,

d) iedzīvotāju vakcināciju un imunitāti;

5) koordinē imunizācijas valsts politikas īstenošanu, novērtē tās efektivitāti, plāno iedzīvotāju vakcināciju, organizē un veic iedzīvotāju specifiskās imunitātes izpēti;

6) veic epidemioloģisko izmeklēšanu, organizē vides objektu un kontaktpersonu laboratorisko pārbaudi, organizē profilakses un pretepidēmijas pasākumus infekcijas slimību perēkļos;

7) informē un konsultē ieinteresētās personas, institūcijas un iedzīvotājus ar plašsaziņas līdzekļu starpniecību, izplata īpašus informatīvos materiālus par infekcijas slimību profilaksi un apkarošanu, kā arī par epidemioloģisko situāciju valstī un brīdina par epidēmijām ārvalstīs;

8) *(izslēgts ar 12.11.2009. likumu);*

9) informē attiecīgas kontrolējošās institūcijas par šā likuma un citu epidemioloģisko drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumiem, ja tie konstatēti, veicot epidemioloģisko izmeklēšanu;

10) veic nezināmas izcelsmes apdraudējuma izraisītu saslimšanas gadījumu epidemioloģisko izmeklēšanu, tajā skaitā atklāj kontaktpersonas, organizē vides objektu un kontaktpersonu laboratorisko pārbaudi, ja iespējams, organizē profilakses un slimības izplatību ierobežojošus pasākumus, ieskaitot kontaktpersonu medicīnisko novērošanu un, ja nepieciešams, izolēšanu;

11) ir tiesīgs uz laiku līdz diviem gadiem noteikt no jauna parādījušos bīstamu infekcijas slimību, par kuru ir saņemta Pasaules Veselības organizācijas Starptautisko veselības aizsardzības noteikumu kontaktpunkta informācija. Informācija par no jauna parādījušās bīstamas infekcijas slimības noteikšanu tiek publicēta Slimību profilakses un kontroles centra tīmekļvietnē un oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis";

12) publicē savā tīmekļvietnē to valstu sarakstu, kurās konstatēta infekcijas slimību izplatīšanās, tajā skaitā tādu bīstamu infekcijas slimību izplatīšanās, kuras var radīt nopietnu sabiedrības veselības apdraudējumu un uz kurām ir attiecināmi īpašie piesardzības un ierobežošanas pasākumi.

(2) Veicot epidemioloģisko uzraudzību vai epidemioloģisko izmeklēšanu, Slimību profilakses un kontroles centra epidemioloģiem ir tiesības:

1) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā no fiziskajām un juridiskajām personām pieprasīt savu uzdevumu veikšanai nepieciešamo informāciju;

2) pildot dienesta pienākumus, apmeklēt jebkuru objektu Latvijas Republikas teritorijā neatkarīgi no tā piederības un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā veikt attiecīgā objekta vai atsevišķu priekšmetu apskati, ja ir pamatotas aizdomas, ka tas var saturēt vai pāņest infekcijas slimību izraisītājus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004., 22.04.2004., 07.06.2007., 12.11.2009., 04.10.2012., 19.04.2018. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

7.¹ pants. Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta kompetence

Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests koordinē un organizē sabiedrības veselības aizsardzības pasākumus sabiedrības veselības apdraudējuma vai katastrofas gadījumā, kā arī citās ārkārtas situācijās.

(12.11.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

8.pants. Pašvaldību kompetence

(1) Normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un gadījumos pašvaldības var pieņemt lēmumus par pasākumiem epidēmiju un to seku novēršanai.

(2) Ja draud izplatīties infekcija slimība (izņemot bīstamas infekcijas slimības), pašvaldība pēc Slimību profilakses un kontroles centra vai Veselības inspekcijas ieteikuma ir tiesīga pieņemt lēmumu par karantīnas pasākumu noteikšanu pašvaldības iestādēs (tajā skaitā pašvaldības izglītības, ārstniecības un sociālās aprūpes iestādēs), sabiedrisko pasākumu rīkošanu vai peldvietu lietošanas ierobežošanu vai aizliegšanu, kā arī pašvaldības noteikto karantīnas vai citu ierobežojošu pasākumu atcelšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 27.09.2007., 12.11.2009., 04.10.2012. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

8.¹ pants. Aizsardzības ministrijas kompetence

Epidemioloģiskās drošības pasākumus attiecībā uz Nacionālo bruņoto spēku personālu un ārvalstu bruņotajos spēkos ietilpstošajām personām, kuras starptautiskās sadarbības ietvaros uzturas Latvijas Republikā, nosaka aizsardzības ministrs pēc saskaņošanas ar veselības ministru.

(05.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

III nodaļa Epidemioloģiskā uzraudzība un epidemioloģiskā informācija

9.pants. Epidemioloģiskās uzraudzības finansēšana

(1) *(Izslēgta ar 07.06.2007. likumu.)*

(2) Epidemioloģisko uzraudzību finansē no valsts budžeta. Tās finansēšanā var piedalīties arī pašvaldības un citas fiziskās un juridiskās personas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.01.2004. un 07.06.2007. likumu, kas stājas spēkā 11.07.2007.)

10.pants. Infekcijas slimību reģistrācija

Kārtību, kādā reģistrējami infekcijas slimību gadījumi, cilvēku un dzīvnieku inficēšanās gadījumi un infekcijas slimību izraisītāju konstatēšanas gadījumi, nosaka Ministru kabinets.

11.pants. Epidemioloģiskās uzraudzības statistika

(1) Epidemioloģiskās uzraudzības statistikas dati vācami, reģistrējami un apkopojami saskaņā ar Statistikas likumu.

(2) Epidemioloģiskās uzraudzības statistiku finansē no valsts budžeta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

11.¹ pants. Vienotā digitālā epidemioloģiskā sistēma

(1) Vienotā digitālā epidemioloģiskā sistēma (turpmāk — EPID sistēma) ir valsts informācijas sistēma, kas izveidota, lai nodrošinātu infekcijas slimību epidemioloģisko uzraudzību un sabiedrības veselības aizsardzību epidemioloģiskās drošības jomā.

(2) Slimību profilakses un kontroles centrs ir EPID sistēmas pārzinis, kas normatīvajos aktos noteikto uzdevumu īstenošanai veic datu apstrādi, kā arī organizē un vada EPID sistēmas darbību atbilstoši tai paredzētajiem izmantošanas mērķiem.

(3) EPID sistēma tiek izmantota arī tam, lai reģistrētu, uzskaitītu un analizētu infekcijas slimību gadījumus, identificētu infekcijas slimību uzliesmojumus, apzinātu infekcijas slimību izplatīšanās riska faktorus, organizētu uz konkrētiem riskiem vērstus pretepidēmijas pasākumus, ieskaitot kontaktpersonu apzināšanu, informēšanu un medicīnisko novērošanu, kā arī lai nodrošinātu epidemioloģiskās uzraudzības datu operatīvu un retrospektīvu analīzi, informētu sabiedrību par infekcijas slimību izplatību, valsts epidemioloģiskās uzraudzības statistiku, plānotu infekcijas slimību profilakses un epidemioloģiskās kontroles pasākumus un izpildītu starptautiskās saistības infekcijas slimību epidemioloģiskās uzraudzības un kontroles jomā.

(4) EPID sistēmā tiek iekļauta un apstrādāta šāda informācija:

1) par personu, kura inficēta ar reģistrējamu infekcijas slimību:

a) identificējoša informācija, kontaktinformācija, informācija par inficēšanās vietu, informācija par nodarbošanos un/vai darbavietu,

b) epidemioloģiski nozīmīga informācija par personas veselību,

c) informācija par inficēšanās apstākļiem atbilstoši konkrētās infekcijas slimības izplatīšanās ceļiem — infekcijas avots, infekcijas pārešanas faktors, infekcijas skartais objekts, inficēšanās riska faktors, infekcijas perēklī organizētie pretepidēmijas pasākumi,

d) inficētās personas ģimenes ārstu identificējoša informācija, kontaktinformācija,

e) inficētās personas likumisko pārstāvi identificējoša informācija, kontaktinformācija,

f) iedzimtas infekcijas gadījumā — inficētās personas māti identificējoša informācija,

g) informācija par ārstniecības iestādi, kurā sniegta medicīniskā palīdzība, ieskaitot stacionēšanu saistībā ar konkrēto inficēšanās epizodi;

2) par kontaktpersonu:

- a) identificējoša informācija, kontaktinformācija, informācija par iespējamiem inficēšanās apstākļiem, informācija par nodarbošanos un/vai darbavietu,
- b) kontaktpersonas likumisko pārstāvi identificējoša informācija, kontaktinformācija,
- c) inficēšanās apstiprinājums;

3) par personu, kura sniedza steidzamo paziņojumu par infekcijas slimības gadījumu, — identificējoša informācija, kontaktinformācija;

4) par atbildīgo personu infekcijas skartajā objektā — identificējoša informācija, kontaktinformācija;

5) par grupālas saslimšanas gadījumiem, tos sasaistot pēc inficēšanās riska faktoriem;

6) cita informācija, kas ir svarīga epidemioloģiskajai izmeklēšanai, pretepidēmijas pasākumu organizēšanai un epidemioloģiskās uzraudzības datu analīzei.

(5) Ja epidēmijas laikā inficēto personu skaits ir liels un nav iespējams epidemioloģiskās izmeklēšanas un rekomendāciju sniegšanas nolūkā sazināties ar katru pacientu, EPID sistēma paredz iespēju personai, kura inficēta ar reģistrējamu infekcijas slimību, tiešsaistē aizpildīt pacienta aptaujas anketu par inficēšanās apstākļiem un slimības gaitu, kā arī saņemt rekomendācijas turpmākai rīcībai.

(6) Ja ir aizdomas par grupālu saslimšanu (divi vai vairāki saslimšanas gadījumi vienā izglītības, sociālās aprūpes vai citā iestādē), EPID sistēma paredz iespēju attiecīgajai iestādei tiešsaistē aizpildīt anketu, tādējādi ziņojot Slimību profilakses un kontroles centram par grupālas saslimšanas gadījumu, sniedzot informāciju par pašu iestādi un tajā iecelto atbildīgo personu identificējošu informāciju, tai skaitā kontaktinformāciju, kā arī epidemioloģiski nozīmīgu informāciju, kas raksturo grupālu saslimšanu iestādē, tai skaitā konkrētās inficētās personas identificējošu informāciju.

(7) Ministru kabinets nosaka EPID sistēmā iekļaujamo informāciju, tās apjomu, saņemšanas, iekļaušanas un apstrādes kārtību, glabāšanas termiņu un piekļuves noteikumus, pacienta aptaujas iesniegšanas kārtību un saturu, kā arī kārtību, kādā iegūst informāciju no šā panta astotajā daļā minētajām informācijas sistēmām, to apstrādā un glabā.

(8) EPID sistēma šā panta pirmajā daļā norādītajiem mērķiem informāciju saņem no:

1) Nacionālā veselības dienesta informācijas sistēmām — ziņas par personu laboratoriskām pārbaudēm attiecībā uz Covid-19 un citām reģistrējamām infekcijas slimībām un šo pārbaudžu rezultātiem, ziņas par inficētās personas vai kontaktpersonas deklarēto dzīvesvietu un kontaktālrūni, kā arī inficētās personas likumisko pārstāvi identificējošu informāciju un informāciju par ģimenes ārstu, informāciju par inficētās personas un kontaktpersonas vakcināciju;

2) Valsts izglītības informācijas sistēmas — ziņas par izglītības iestādi, inficētās personas saistību ar izglītības iestādi, inficēta nepilngadīga izglītojamā likumiskā pārstāvja vai pilngadīga izglītojamā kontaktinformāciju, infekcijas skartās izglītības iestādes darbiniekus identificējošu informāciju.

(26.10.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.2023. Panta stājas spēkā 01.12.2023. Sk. pārejas noteikumu 14. punktu)

12.pants. Informācija par infekcijas slimību izplatību un epidemioloģisko situāciju Latvijā

(1) Fiziskās un juridiskās personas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir tiesīgas saņemt no kompetentām valsts institūcijām informāciju par infekcijas slimību izplatību un epidemioloģisko situāciju Latvijā.

(2) Oficiālās informācijas sniegšanu, arī Pasaules veselības organizācijai un Eiropas Savienības institūcijām, par epidemioloģisko situāciju Latvijā nodrošina Veselības ministrija vai cita tās pilnvarota institūcija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.01.2004. un 22.04.2004. likumu, kas stājas spēkā 02.05.2004.)

13. pants. Pienākums neizpaust informāciju par infekcijas slimību gadījumiem

(1) Informācija par personām, kurām ir infekcijas slimība, viņu kontaktpersonām, kā arī par mirušajiem, kuru nāvi izraisījusi infekcijas slimība, izmantojama tikai ārstniecības procesā, epidemioloģiskajā uzraudzībā, profilakses un pretepidēmijas pasākumu organizēšanā un veikšanā tādā apjomā, kāds nepieciešams, lai nepieļautu infekcijas slimības izplatīšanos.

(2) Atbilstoši šim likumam un pacientu tiesības regulējošiem normatīvajiem aktiem šā panta pirmajā daļā minēto informāciju ir tiesīgas apstrādāt:

- 1) ārstniecības personas un ārstniecības iestādes — infekcijas slimību ārstēšanai un pacientu medicīnisko pārbaūžu organizēšanai, profilakses un pretepidēmijas pasākumu veikšanai;
- 2) Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologi — infekcijas slimību reģistrēšanai, epidemioloģiskās izmeklēšanas un uzraudzības veikšanai, pretepidēmijas pasākumu organizēšanai;
- 3) Veselības inspekcija — pretepidēmijas pasākumu uzraudzībai un kontrolei;
- 4) citas par pretepidēmijas pasākumu veikšanu atbildīgās personas — Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologu noteikto profilakses un pretepidēmijas pasākumu organizēšanai un veikšanai infekcijas slimības perēklī.

(19.04.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

IV nodaļa

Ārstniecības personu tiesības un pienākumi infekcijas slimību gadījumos

14.pants. Ārstniecības personu tiesības un pienākumi infekcijas slimību gadījumos

(1) Ja ārstniecības persona konstatējusi, ka pacientam ir infekcijas slimība, vai pastāv pamatotas aizdomas par viņa inficēšanos, ārstniecības personas pienākums ir:

- 1) nekavējoties organizēt pacientam medicīnisko pārbaudi un ārstēšanu;
- 2) organizēt nepieciešamās laboratoriskās pārbaudes diagnozes precizēšanai;
- 3) pieprasīt no pacienta ziņas, kas nepieciešamas pretepidēmijas pasākumu organizēšanai, arī ziņas par kontaktpersonām un iespējamiem infekcijas slimības avotiem;
- 4) reģistrēt infekcijas slimības gadījumu Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;
- 5) veikt Ministru kabineta noteiktos pretepidēmijas pasākumus.

(2) Ārstniecības persona nav tiesīga, izņemot citos normatīvajos aktos paredzētos gadījumus, atteikties veikt pacienta primāro medicīnisko pārbaudi un ņemt materiālu laboratoriskai pārbaudei, ja tai ir radušās pamatotas aizdomas, ka pacients inficējies ar infekcijas slimību un var to izplatīt.

(3) Ārstniecības personas pienākums ir sniegt pacientam neatliekamo medicīnisko palīdzību, līdz infektologs vai cita atbilstoši apmācīta ārstniecības persona pārņem pacienta ārstēšanu.

(4) Ar bīstamām infekcijas slimībām saslimušās personas drīkst ārstēt infektologi vai citas ārstniecības personas atbilstoši savai specializācijai, ja nepieciešams — pieaicinot par konsultantiem citus speciālistus.

(5) *(Izslēgta ar 23.10.2014. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004., 06.04.2006., 12.11.2009., 04.10.2012., 23.10.2014. un 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

V nodaļa

Pretepidēmijas pasākumi

15.pants. Nosacījumi pretepidēmijas pasākumu veikšanai

Pretepidēmijas pasākumi veicami, ja tiek konstatēts:

1) infekcijas slimības perēklis, apstākļi, kuros šāds perēklis var izveidoties, vai ir radušās pamatotas aizdomas, ka šāds perēklis vai apstākļi jau pastāv;

2) slimnieks vai infekcioza persona, vai persona, par kuru radušās pamatotas aizdomas, ka tā inficējusies ar infekcijas slimību, vai infekcijas slimības izraisīts nāves gadījums.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.01.2004., 22.04.2004. un 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

16.pants. Pretepidēmijas pasākumu organizēšana

(1) Epidemiologa iesaistīšanās pretepidēmijas pasākumu organizēšanā ir obligāta, ja tiek konstatēti šā likuma 15.pantā minētie nosacījumi un ir saņemta informācija par:

1) infekcijas slimību izraisīto sabiedrības veselības ārkārtējo situāciju saskaņā ar normatīvajiem aktiem par katastrofu medicīnas sistēmas organizēšanu;

2) vismaz diviem infekcijas slimību gadījumiem, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka šie gadījumi ir savstarpēji saistīti un to cēlonis ir pārtika, dzeramais ūdens vai peldūdens un inficēšanās notikusi vai ir saistīta ar konkrēto paaugstināta riska subjektu, pakalpojumu sniegšanu pārtikas aprītē vai piedalīšanos publiskā pasākumā;

3) vismaz diviem infekcijas slimību gadījumiem, kas izplatās ar asinīm, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka šie gadījumi ir savstarpēji saistīti un inficēšanās notikusi pakalpojuma sniegšanas laikā (izņemot prostitūciju jeb seksuālo pakalpojumu sniegšanu par maksu);

4) gadījumu vai situāciju, kad saskaņā ar epidemioloģisko jomu regulējošiem normatīvajiem aktiem ir nepieciešama epidemiologa rīcība infekcijas slimību perēklī;

5) situāciju, ka pastāv pamatotas aizdomas par nopietnu sabiedrības veselības apdraudējumu (strauja un grūti kontrolējama reģistrējamās infekcijas izplatīšanās).

(2) (Izslēgta ar 30.03.2000. likumu)

(3) Pirms epidemiologa iesaistīšanās pretepidēmijas pasākumu organizēšanā, kā arī tad, ja šī iesaistīšanās nav obligāta, ārstniecības personas pienākums ir organizēt neatliekamās pretepidēmijas pasākumus un pēc epidemiologa vai Veselības inspekcijas inspektora pieprasījuma sniegt tiem informāciju par šiem pasākumiem un citu epidemioloģiskās uzraudzības nodrošināšanai nepieciešamo informāciju.

(4) Veselības inspekcijas inspektoram ir tiesības grozīt, atcelt vai papildināt ārstniecības personas vai epidemiologa norādījumus attiecībā uz pretepidēmijas pasākumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004., 22.04.2004., 06.04.2006., 27.09.2007., 23.10.2014. un 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

17.pants. Personu informēšana

Ārstniecības personas pienākums ir informēt slimnieku vai infekciozo personu (vai personas, kas veic to aprūpi) par infekcijas slimības izplatīšanās ceļiem un individuālās profilakses pasākumiem.

(12.11.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.12.2009.)

18. pants. Personu tiesības un pienākumi

(1) Personām, kurām ir infekcijas slimības pazīmes vai kurām ir radušās aizdomas par inficēšanos, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir tiesības uz:

1) medicīnisko pārbaudi, konsultācijām infekcijas slimības diagnozes noteikšanai, arī uz anonīmām medicīniskām un laboratoriskām pārbaudēm, ja sabiedrības veselību neapdraud šīs infekcijas slimības uzliesmojums vai epidēmija;

2) konfidenciālu laboratorisko pārbaudi, ārstēšanu, konsultācijām veselības jautājumos;

3) nepieciešamo pretepidēmijas pasākumu veikšanu šo personu dzīvesvietā, darba vai uzturēšanās vietā.

(2) *(Izslēgta ar 23.10.2014. likumu)*

(3) Personas pienākums ir nepakļaut citas personas inficēšanās riskam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 23.10.2014. un 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

19.pants. Kontaktpersonu noteikšana, primārā medicīniskā pārbaude, laboratoriskā pārbaude un medicīniskā novērošana

(1) Kontaktpersonu noteikšanas, primārās medicīniskās pārbaudes, laboratoriskās pārbaudes un medicīniskās novērošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) Medicīniski novērojamās kontaktpersonas nedrīkst izolēt un nedrīkst ierobežot to pārvietošanās brīvību. Ārstniecības persona un epidemiologs var pieprasīt, lai persona noteiktos termiņos ierodas norādītajā ārstniecības iestādē.

(2¹) Bīstamas infekcijas slimības gadījumā medicīniski novērojamai kontaktpersonai atbilstoši Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologa rekomendācijām tiek piedāvāta brīvprātīga pašizolācija (mājas karantīna) dzīvesvietā, uzturēšanās vietā vai ārstniecības iestādē infekcijas slimības inkubācijas laikā. Sabiedrības veselības apdraudējuma gadījumā Ministru kabinets ir tiesīgs noteikt šādām personām obligātu pašizolāciju (mājas karantīna) dzīvesvietā, uzturēšanās vietā vai ārstniecības iestādē.

(3) Ja medicīniski novērojamā kontaktpersona maina dzīvesvietu, tās pienākums ir paziņot par to ārstniecības iestādei, kas veic medicīnisko novērošanu. Informācija par šo personu nododama attiecīgajai ārstniecības iestādei šīs personas turpmākajā dzīvesvietā medicīniskās novērošanas turpināšanai.

(4) *(Izslēgta ar 12.11.2009. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.01.2004., 22.04.2004., 06.04.2006., 07.06.2007., 12.11.2009., 19.04.2018. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

19.1 pants. Pašizolācijas nosacījumi

Bīstamas infekcijas slimības gadījumā personai, par kuru ir radušās epidemioloģiski pamatotas aizdomas, ka tā ir atradies paaugstināta inficēšanās riska apstākļos, atbilstoši Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologa rekomendācijām tiek piedāvāta brīvprātīga pašizolācija dzīvesvietā vai uzturēšanās vietā infekcijas slimības inkubācijas laikā. Sabiedrības veselības apdraudējuma gadījumā Ministru kabinets ir tiesīgs noteikt šīm personām obligātu pašizolāciju dzīvesvietā vai uzturēšanās vietā.

(05.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

20.pants. Obligātā medicīniskā un laboratoriskā pārbaude, izolēšana un ārstēšana

(1) Ministru kabinets apstiprina infekcijas slimību, tai skaitā bīstamu infekcijas slimību, sarakstu un nosaka kārtību, kādā personas, kuras inficējušās ar kādu no sarakstā minētajām infekcijas slimībām vai par kuru inficēšanos ir radušās pamatotas aizdomas, vai atsevišķas iedzīvotāju grupas tiek pakļautas obligātajai medicīniskajai un laboratoriskajai pārbaudei, izolēšanai vai ārstēšanai.

(2) Izolēšana veicama personas dzīvesvietā, uzturēšanās vietā vai ārstniecības iestādē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.04.2018. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

21.pants. Nosacījumi izolēšanai ārstniecības iestādē

(1) Personu, kura inficējusies ar infekcijas slimību vai par kuras inficēšanos ir radušās pamatotas aizdomas, var izolēt ārstniecības iestādē tikai tad, ja:

1) šī infekcijas slimība ir iekļauta šā likuma 20.panta pirmajā daļā minētajā sarakstā;

2) izolēšana ir nepieciešama, lai novērstu cilvēku inficēšanos ar infekcijas slimību, un citi pretepidēmijas pasākumi nevar apturēt šīs slimības izplatīšanos, jo:

a) persona nepakļaujas ārstniecības personas norādījumiem attiecībā uz ārstēšanu un noteiktā režīma ievērošanu,

b) persona nav spējīga izpildīt ārstniecības personas norādījumus pilnā apjomā un noteiktā laikā,

c) personas dzīvesvietā vai uzturēšanās vietā nav iespējams ārstēšanas laikā nodrošināt nepieciešamos apstākļus, lai nepieļautu citu personu inficēšanos.

(2) Izolēšana ārstniecības iestādē ir jāpārtrauc, ja persona ievēro noteikto režīmu un pilda ārstniecības personas norādījumus, kā arī tad, ja vairs nepastāv citi šajā pantā minētie apstākļi.

(3) Slimnieks tiek izolēts uz laiku, līdz izdalās infekcijas slimības izraisītāji, izņemot gadījumus, kad ārstniecības persona nosaka citādi.

(4) Personu, kura inficējusies ar kādu no šā likuma 20.panta pirmajā daļā minētajām infekcijas slimībām vai par kuras inficēšanos ir radušās pamatotas aizdomas, saskaņā ar šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem drīkst izolēt medicīniskās un laboratoriskās pārbaudes veikšanai uz laiku, kas nepieciešams šo pārbažu veikšanai. Izolēšana šajos gadījumos jāizbeidz, tiklīdz tiek saņemti laboratoriskās pārbaudes rezultāti, kas apliecina, ka izolētā persona nav infekcioza.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014., 19.04.2018. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

22.pants. Piespiedu izolēšana ārstniecības iestādē, medicīniskā un laboratoriskā pārbaude

(1) Ja ir šā likuma 21.panta pirmajā daļā minētie nosacījumi, taču infekciozā persona izvairās no izolēšanas, tā izolējama piespiedu kārtā.

(2) Lēmumu par personas piespiedu izolēšanu Ministru kabineta noteiktajā kārtībā pieņem Veselības inspekcijas vadītājs vai viņa vietnieki pēc ārstniecības personas pieprasījuma. Šā lēmuma izpildi kontrolē Veselības inspekcijas inspektori.

(3) Veselības inspekcijas inspektori ir tiesīgi izdot rīkojumu par šā likuma 19.panta pirmajā daļā minēto personu obligāto medicīnisko un laboratorisko pārbaudi.

(4) Ja persona atsakās pildīt Veselības inspekcijas vadītāja vai viņa vietnieku lēmumu par tās izolēšanu ārstniecības iestādē, medicīniskās un laboratoriskās pārbaudes veikšanu, šo personu minētajā iestādē piespiedu kārtā nogādā policijas darbinieks ārstniecības personas vai Veselības inspekcijas inspektora klātbūtnē. Ja nepieciešams, policija izolēšanas vietā nodrošina apsardzi. Policijas darbiniekiem jāievēro nepieciešamās individuālās epidemioloģiskās aizsardzības prasības, kuras nosaka ārstniecības persona, epidemiologs vai Veselības inspekcijas inspektors.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.04.2004., 27.09.2007. un 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

23.pants. Higiēniskais un pretepidēmiskais režīms ārstniecības iestādē

(1) Higiēniskā un pretepidēmiskā režīma pamatprasības ārstniecības iestādēs, lai nepieļautu infekcijas slimību izplatīšanos, nosaka Ministru kabinets.

(2) Izolētajai personai ārstniecības iestādē jānodrošina iespēja sazināties ar citām personām, ja tas nerada infekcijas slimības izplatīšanās draudus.

(3) Izolētā persona drīkst atstāt ārstniecības iestādes teritoriju vai tās daļu, kas paredzēta personas izolēšanai, kā arī nodot sūtījumus citām personām tikai ar ārstniecības personas atļauju, ja šī izolētā persona nevar radīt inficēšanās draudus citām personām. Ārstniecības personai ir tiesības organizēt izolētās personas nododamo sūtījumu dezinfekciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004. un 22.04.2004. likumu, kas stājas spēkā 02.05.2004. Sk. pārejas noteikumus.)

24.pants. Fizisko un juridisko personu pienākumi un tiesības epidemioloģiskās izmeklēšanas, uzraudzības un kontroles laikā

(1) Fiziskās un juridiskās personas nedrīkst traucēt epidemiologam un Veselības inspekcijas inspektoram veikt epidemioloģisko izmeklēšanu, uzraudzību un kontroli.

(2) Fizisko un juridisko personu pienākums ir sniegt epidemiologam un Veselības inspekcijas inspektoram nepieciešamās ziņas.

(2¹) Fiziskajām un juridiskajām personām ir pienākums pildīt epidemiologa un pretepidēmijas pasākumus veicošā Veselības inspekcijas inspektora norādījumus, lai novērstu inficēšanās risku citu cilvēku veselībai. Ārstnieciskas manipulācijas fiziskajai personai var veikt ar tās informēto piekrišanu.

(3) Fiziskajām un juridiskajām personām ir tiesības saņemt no epidemioloģiskās izmeklēšanas veicējiem informāciju par epidemioloģiskās izmeklēšanas un novērošanas pamatotību, norisi un rezultātiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.09.2007. un 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

25.pants. Vides paraugu ņemšana laboratoriskajai pārbaudei

(1) Slimību profilakses un kontroles centrs, veicot epidemioloģisko izmeklēšanu, kā arī epidemioloģiskās novērošanas laikā, bet Veselības inspekcija, veicot kontroli epidemioloģiskās drošības jomā, ir tiesīgi ņemt paraugus laboratoriskajai pārbaudei no jebkuriem vides objektiem, priekšmetiem un pārtikas produktiem.

(2) Īpašniekam, valdītājam vai to pilnvarotai personai ir tiesības organizēt paraugu neatkarīgu kontrolpārbaudi akreditētā vai citādi ekvivalenti novērtētā laboratorijā. Šajā gadījumā paraugu pārbaudes izdevumus sedz īpašnieks vai valdītājs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004., 07.06.2007., 27.09.2007., 12.11.2009. un 04.10.2012. likumu, kas stājas spēkā 02.11.2012.)

26.pants. Personu pienākums pakļauties epidemioloģiskajai izmeklēšanai, medicīniskajai un laboratoriskajai pārbaudei un medicīniskajai novērošanai

Ja par kādu personu radušās pamatotas aizdomas, ka tā ir atradusies šā likuma 15.pantā minētajos apstākļos vai inficējusies ar kādu no infekcijas slimībām, šīs personas pienākums ir:

1) pakļauties ārstniecības personas un epidemiologa ieteiktajai medicīniskajai un laboratoriskajai pārbaudei un medicīniskajai novērošanai, kā arī nodot nepieciešamos materiālus laboratoriskajai pārbaudei;

2) sniegt ārstniecības personai un epidemiologam pēc viņu pieprasījuma:

a) informāciju par infekcijas slimības avotiem, par iespējamās inficēšanās laiku, vietu un apstākļiem,

b) informāciju par personu vai personām, kuras tā varēja inficēt,

c) citas ziņas, kurām ir nozīme pretepidēmijas pasākumu organizēšanā un veikšanā;

3) pakļauties Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologa un Veselības inspekcijas inspektora pieprasījumam pārbaudīt tās dzīvesvietas higiēniskos apstākļus un sniegt informāciju par dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas maiņu pretepidēmijas pasākumus reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 27.09.2007., 12.11.2009. un 04.10.2012. likumu, kas stājas spēkā 02.11.2012.)

27.pants. Dezinfekcija, dezinfekcija, deratizācija

(1) Teritorijas un objektu uzturēšana un sakopšana, nodrošinot kaitīgo posmkāju un grauzēju iznīcināšanu un

nepieļaujot to ieviešanos, ir teritorijas vai objekta īpašnieka vai viņa pilnvarotas personas (ja tāda ir) pienākums.

(2) Ministru kabinets nosaka:

1) dezinfekcijas, dezinfekcijas un deratizācijas pasākumu veikšanas un finansēšanas kārtību infekcijas slimības perēklī;

2) prasības attiecībā uz profilaktiskās dezinfekcijas, dezinfekcijas un deratizācijas pakalpojumu sniegšanu objektā vai teritorijā, kā arī prasības attiecībā uz to darbinieku kvalifikāciju, kuri sniedz minētos pakalpojumus;

3) prasības izglītības iestādei, kurā apmāca profilaktiskās dezinfekcijas, dezinfekcijas un deratizācijas pakalpojumu sniedzējus, mācību programmas paraugu un pakalpojumu sniedzēja apliecības paraugu.

(12.11.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.12.2009.)

28.pants. Zoonožu profilakse un apkarošana

Ja dzīvniekam tiek konstatēta zoonoze vai ir radušās pamatotas aizdomas, ka šīs slimības izraisītāji atrodas dzīvnieka organismā vai ārējā vidē, un ir draudi, ka ar šo slimību var inficēties arī cilvēki, nepieciešamos pretepidēmijas pasākumus organizē un veic Slimību profilakses un kontroles centrs, bet dzīvnieku saslimšanas gadījumos — Pārtikas un veterinārais dienests, savstarpēji saskaņojot savu darbību.

(22.04.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.11.2009., 04.10.2012. un 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

29.pants. Rīcība ar miruša cilvēka ķermeni, lai novērstu infekcijas slimības izplatīšanos

Kārtību, kādā miruša cilvēka ķermeni ievie valstī vai izved no tās, kā arī kārtību, kādā no infekcijas slimības miruša cilvēka ķermeni pārvadā, glabā, apbedī vai kremē un kādā tiek veikta pēc slimnieka nāves obligātā patoloģiskā izmeklēšana diagnozes precizēšanai, nosaka Ministru kabinets.

(22.04.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.05.2004.)

VI nodaļa

Vakcinācija un darbs ar infekcijas slimību izraisītājiem

30.pants. Vakcinācijas vispārīgie noteikumi

(1) Infekcijas slimības, pret kurām personas vakcinējamas obligāti, kā arī šīs vakcinācijas kārtību un vakcinējamo personu loku nosaka Ministru kabinets. Izdevumus par vakcināciju pret minētajām slimībām sedz no gadskārtējā valsts budžetā šim nolūkam paredzētajiem līdzekļiem.

(2) Personas, kuras tiek nodarbinātas darbos, kas saistīti ar paaugstinātu inficēšanās risku, kā arī audzēkņi un studenti, kuri mācību vai prakses laikā saskaras vai var saskarties ar infekcijas slimību izraisītājiem, vakcinējami obligāti. Infekcijas slimības, pret kurām veicama vakcinācija, un darbus, kas saistīti ar paaugstinātu inficēšanās risku, kā arī vakcinācijas kārtību nosaka Ministru kabinets. Izdevumus, kas saistīti ar šo vakcināciju, sedz darba devējs vai izglītības iestāde.

(3) Ja sākusies epidēmija vai pandēmija vai pastāv tās draudi, var izsludināt papildu obligāto vakcināciju Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(4) Vakcinācijas, kas nav paredzētas šā panta pirmajā un otrajā daļā, ir brīvprātīgas, individuālas, un visus izdevumus, kas saistīti ar tām, sedz vakcinējamā persona vai tās darba devējs, vai citas fiziskās un juridiskās personas. Ministru kabinets nosaka atvieglojumus atsevišķām iedzīvotāju grupām ar vakcināciju saistīto izdevumu apmaksai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 06.04.2006. un 07.06.2007. likumu, kas stājas spēkā 11.07.2007.)

31.pants. Vakcinācijas nosacījumi

(1) Vakcinācijai drīkst lietot tikai tādas vakcīnas, kuras ir iekļautas Latvijas Zāļu reģistrā vai kuru izplatīšana ir

atļauta saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

(2) Personas, kas nodarbojas ar vakcīnu uzglabāšanu un pārvadāšanu, ir atbildīgas par vakcīnu drošības, nekaitīguma un kvalitātes saglabāšanu atbilstoši normatīvajiem aktiem par zāļu ieviešanas, izvešanas un izplatīšanas noteikumiem un zāļu lieltirgotavu atvēršanas un darbības prasībām.

(3) Vakcināciju drīkst veikt sertificēta ārstniecības persona vai farmaceits. Ministru kabinets nosaka profesionālās kompetences prasības farmaceitiem, kuri veic vakcināciju.

(4) Par veikto vakcināciju ir jāizdara ieraksts vakcinētās personas potēšanas pasē.

(5) Ministru kabinets nosaka obligātās minimālā nodrošinājuma prasības vakcinācijas veikšanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004., 22.04.2004., 07.06.2007. un 25.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 02.12.2021.)

31.1 pants. *(Pants stājas spēkā 01.01.2024. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.01.2024. Sk. pārejas noteikumu 13. punktu)*

32.pants. Vakcinācijas izraisītās komplikācijas

(1) Ārstniecības personai vai farmaceitam, kurš konstatējis vakcinācijas izraisītās komplikācijas, ir pienākums nekavējoties ziņot par to Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(2) Vakcinācijas izraisītās komplikācijas izmeklē Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologi, bet ārstniecības personu un farmaceitu darbību vērtē Veselības inspekcija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004., 22.04.2004., 27.09.2007., 12.11.2009., 04.10.2012. un 25.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 02.12.2021.)

33.pants. Darbs ar infekcijas slimību izraisītājiem

(1) Darbu ar infekcijas slimību izraisītājiem drīkst veikt zinātniskajās iestādēs vai šā darba veikšanai akreditētās vai citādi atzītās iestādēs, arī laboratorijās.

(2) Par darbu ar infekcijas slimību izraisītājiem uzskata:

- 1) eksperimentus ar vairotiespējīgiem infekcijas slimību izraisītājiem;
- 2) mikrobioloģiskās un seroloģiskās pārbaudes infekcijas slimību konstatēšanai un izdalīto izraisītāju izpētei;
- 3) infekcijas slimību izraisītāju likvidēšanu;
- 4) vairotiespējīgo infekcijas slimību izraisītāju pārvadāšanu, uzglabāšanu, apmaiņu;
- 5) serumu un vakcīnu izgatavošanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.04.2004. likumu, kas stājas spēkā 02.05.2004.)

VII nodaļa

Profesionālās darbības nosacījumi epidemioloģiskās drošības garantēšanai

34. pants. Prasības personām, kuras nodarbinātas ar iespējamu risku citu cilvēku veselībai saistītos darbos

(1) Personas, kuras tiek nodarbinātas ar iespējamu risku citu cilvēku veselībai saistītos darbos, šādos darbos (arī mācību prakses laikā) aizliegts nodarbināt, ja radušās aizdomas par personas inficēšanos ar infekcijas slimību, bet

bīstamas infekcijas slimības gadījumā ar iespējamu risku citu cilvēku veselībai saistītos darbos aizliegts nodarbināt arī personas, par kurām ir radušās epidemioloģiski pamatotas aizdomas, ka tās ir atradušās paaugstināta inficēšanās riska apstākļos, vai personas, kuras Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologs ir noteicis kā kontaktpersonas. Ministru kabinets nosaka:

- 1) darbus, kas saistīti ar iespējamu risku citu cilvēku veselībai;
- 2) infekcijas slimības, ar kurām saslimušās vai inficējušās personas vai personas, par kurām radušās aizdomas, ka tās saslimušās vai inficējušās, aizliegts nodarbināt ar iespējamu risku citu cilvēku veselībai saistītos darbos;
- 3) iespējamās infekcijas slimību simptomus;
- 4) darba devēja un darbinieka pienākumus, ja persona ir saslimusi ar infekcijas slimību vai inficējusies ar to vai ir aizdomas par personas saslimšanu vai inficēšanos ar infekcijas slimību, kā arī ja par personu ir radušās epidemioloģiski pamatotas aizdomas, ka tā ir atradusies paaugstināta inficēšanās riska apstākļos, vai personu Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologs ir noteicis kā kontaktpersonu;
- 5) obligāto pirmreizējo un periodisko veselības pārbaūžu veikšanas kārtību, to personu loku, kuras ir pakļautas minētajām veselības pārbaudēm, kā arī veselības pārbaūžu periodiskumu un apjomu.

(2) Izdevumus, kas saistīti ar personas obligāto periodisko veselības pārbaudi, sedz darba devējs. Izdevumus, kas saistīti ar obligāto pirmreizējo veselības pārbaudi pirms darba tiesisko attiecību uzsākšanas, pēc savstarpējas vienošanās sedz attiecīgā persona no saviem līdzekļiem vai darba devējs.

(19.04.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

35.pants. Profesionālās darbības ierobežojumi

(Izslēgts ar 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

VIII nodaļa.

Karantīna un sabiedrības veselības aizsardzības pasākumi

(Nodaļas nosaukums 12.11.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.12.2009.)

36.pants. Karantīna bīstamo infekcijas slimību gadījumā

(1) Pastāvot bīstamu infekcijas slimību izplatīšanās draudiem Latvijas Republikas teritorijā, Ministru prezidents pēc veselības ministra priekšlikuma izsludina karantīnu un ar rīkojumu nosaka karantīnas režīmu. Karantīnas režīmu atsevišķā objektā (ēkā, ražotnē u. tml.) ir tiesīgs ar rīkojumu noteikt veselības ministrs. Karantīnas režīmu pēc saskaņošanas ar veselības ministru ar rakstveida rīkojumu:

- 1) atsevišķā objektā (ārstniecības iestādē, sociālās aprūpes iestādē, izglītības iestādē, ražotnē, ēkā u. tml.) ir tiesīgs noteikt iestādes vadītājs vai objekta īpašnieks;
- 2) atsevišķos Nacionālo bruņoto spēku objektos Latvijā ir tiesīgs noteikt Nacionālo bruņoto spēku komandieris;
- 3) atsevišķā ieslodzījuma vietā vai visā ieslodzījuma vietu sistēmā ir tiesīgs noteikt ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieks;
- 4) īslaicīgās aizturēšanas vietā ir tiesīgs noteikt Valsts policijas priekšnieks;
- 5) patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā ir tiesīgs noteikt Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieks;
- 6) aizturēto patvēruma meklētāju izmitināšanas telpā (objektā), aizturēto ārzemnieku pagaidu turēšanas telpā (objektā) vai izmitināšanas centrā ir tiesīgs noteikt Valsts robežsardzes priekšnieks;
- 7) pašvaldības iestādēs (tajā skaitā pašvaldības izglītības, ārstniecības un sociālās aprūpes iestādēs) ir

tiesīga noteikt attiecīgā pašvaldība.

(2) Karantīna ietver:

- 1) izsludinātās karantīnas teritorijas robežas šķērsošanas ierobežojumus;
- 2) nepieciešamos pretepidēmijas pasākumus attiecībā uz personām, transportlīdzekļiem, kas izbrauc no karantīnas teritorijas, un izvedamajām kravām, kā arī, ja nepieciešams, — pretepzootijas pasākumus;
- 3) sabiedrisko pasākumu un saimnieciskās darbības ierobežojumus izsludinātajā karantīnas teritorijā;
- 4) citus pretepidēmijas pasākumus, kas minēti šajā likumā un citos normatīvajos aktos.

(3) Karantīnas pasākumu koordinācijai tiek izveidota komisija, kuru vada Ministru prezidents vai viņa pilnvarots pārstāvis. Ja karantīnu noteicis veselības ministrs, viņš arī izveido attiecīgu komisiju un nosaka tās vadītāju.

(4) Karantīnu izsludina ar masu saziņas līdzekļu starpniecību. Masu saziņas līdzekļu pienākums ir sniegt nepieciešamo informāciju noteiktā laikā un apjomā.

(5) Par gadījumiem, kad ar Ministru kabineta rīkojumu tiek noteikta karantīna, Veselības ministrija nekavējoties paziņo Pasaules veselības organizācijai.

(6) Karantīnas pasākumu veikšanu finansē no valsts budžeta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 29.01.2004. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

36.¹ pants. Karantīna citu infekcijas slimību gadījumā

Karantīnas pasākumus citu infekcijas slimību izplatīšanās novēršanai atsevišķā objektā vai iestādē nosaka attiecīgās iestādes vadītājs pēc ārstniecības personas vai epidemiologa priekšlikuma.

(30.03.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2010. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

36.² pants. Sabiedrības veselības aizsardzības pasākumi

(1) Sabiedrības veselības aizsardzības pasākumi šā likuma izpratnē ir preventīvo un reaģēšanas pasākumu kopums, ko veic valsts un pašvaldību iestādes, kā arī komersanti, lai novērstu vai mazinātu sabiedrības veselības apdraudējumus sakarā ar bīstamu infekcijas slimību, to izraisītāju un toksisko vielu izplatīšanās risku, kā arī sakarā ar neparastas vai neparedzētas infekcijas vai citas slimības konstatēšanu vai slimības uzliesmojumu valsts teritorijā.

(2) Kārtību, kādā veicami sabiedrības veselības aizsardzības pasākumi, nosaka Ministru kabinets.

(12.11.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.12.2009.)

36.³ pants. Karantīna ieslodzījuma vietās

(1) Ja atsevišķā ieslodzījuma vietā vai visā ieslodzījuma vietu sistēmā ir izsludināta karantīna, ar ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmumu uz laiku var:

1) pārtraukt īslaicīgas brīvības atņemšanas soda un kriminālsoda — arests — izciešanas uzsākšanu brīvības atņemšanas iestādēs. Tādā gadījumā tiek pārtraukta to personu aizturēšana un nogādāšana ieslodzījuma vietā, kurām ir piespriesta īslaicīga brīvības atņemšana, kriminālsods — arests — vai kurām ar tiesas lēmumu piespriests naudas sods vai piespiedu darbs ir aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu;

2) apturēt ieslodzīto pārvietošanu starp ieslodzījuma vietām (izņemot ieslodzīto pārvietošanu drošības apsvērumu dēļ, pārvietošanu uz Latvijas Cietumu slimnīcu Olaines cietumā un atpakaļ, notiesāto pārvietošanu soda izpildes uzsākšanai un pārvietošanu gadījumā, ja notiesātajam soda izpildes laikā tiek piemērots drošības līdzeklis — apcietinājums — citā krimināllietā).

(2) Ieslodzīto, kas atzīts par kontaktpersonu, un ieslodzīto, kam konstatēta infekcijas slimība, kuras dēļ

izsludināta karantīna, vai ieslodzīto, attiecībā uz kuru radušās aizdomas par inficēšanos, izvieta atsevišķi no pārējiem ieslodzītajiem uz laiku, ko nosaka Slimību profilakses un kontroles centrs. Šajā laikā ieslodzītais atrodas ārstniecības personu uzraudzībā, ar viņu neveic kriminālprocesuālās darbības, viņu nekonvoļē pēc procesa virzītāju pieprasījuma, tai skaitā uz tiesas sēdēm, neiesaista resocializācijas pasākumos, viņam nenodrošina īslaicīgās un ilgstošās satikšanās, tiesības uzņemt pie sevis viesus, kā arī tiesības uz telefonzvaniem, videosaziņu, tiesības īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādi un tiesības reģistrēt laulību.

(3) Ja noteiktā ieslodzījuma vietā vai visā ieslodzījuma vietu sistēmā tiek izsludināta karantīna, uz visiem attiecīgajā vietā ieslodzītajiem sākotnēji attiecas šā panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi. Karantīnas laikā ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieks regulāri pārskata šajā pantā paredzētos un citus ieslodzītajiem noteiktos ierobežojumus.

(26.10.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.2023.)

37.pants. Medicīniski sanitārie pasākumi

(Izslēgts ar 12.11.2009. likumu, kas stājas spēkā 16.12.2009.)

VIII¹ nodaļa

Paaugstināta riska subjekta darbības vai tā sniegtā pakalpojuma apturēšana

(Nodaļa 10.04.2008. likuma redakcijā; nodaļas nosaukums 23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

37.¹ pants. Darbības apturēšanas subjekti

Lēmumu par paaugstināta riska subjekta darbības vai tā sniegtā pakalpojuma apturēšanu, ja ir pārkāpti epidemioloģiskās drošības jomu regulējošie normatīvie akti, pieņem Veselības inspekcijas vadītājs un viņa vietnieki, kā arī Veselības inspekcijas kontroles nodaļu vadītāji un viņu vietnieki.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

37.² pants. Darbības apturēšana

(1) Ja Veselības inspekcijas inspektors ir konstatējis epidemioloģiskās drošības jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu, viņš izsaka rakstveida brīdinājumu attiecīgajam paaugstināta riska subjektam. Brīdinājumā norāda visus konstatētos epidemioloģiskās drošības jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumus, dod rekomendācijas un nosaka termiņu pārkāpumu novēršanai.

(2) Ņemot vērā pārkāpuma faktiskās novēršanas iespējas, brīdinājumā ietvertu pārkāpumu novēršanas termiņu nosaka ne īsāku par:

1) diviem gadiem, ja pārkāpuma novēršanai nepieciešama kapitālā celtniecība;

2) sešiem mēnešiem, ja pārkāpuma novēršanai nepieciešama ēku daļēja pārbūve vai iekārtu kapitālremonts.

(3) Pārējos gadījumos, kas nav minēti šā panta otrajā daļā, Veselības inspekcijas inspektors, ņemot vērā pārkāpuma faktiskās novēršanas iespējas, nosaka pārkāpuma novēršanas termiņu no viena līdz trim mēnešiem.

(4) Ja brīdinājumā norādītie pārkāpumi noteiktajā termiņā netiek novērsti, šā likuma 37.¹ pantā minētās amatpersonas pieņem lēmumu par paaugstināta riska subjekta darbības vai tā sniegtā pakalpojuma apturēšanu.

(5) Paaugstināta riska subjekta darbības apturēšanu nodrošina tā īpašnieks vai īpašnieka pilnvarota persona, ja tāda ir, piedaloties amatpersonai, kura pieņēmusi lēmumu par darbības apturēšanu, vai tās pilnvarotai amatpersonai. Paaugstināta riska subjekta sniegtā pakalpojuma apturēšanu nodrošina īpašnieks.

(6) Paaugstināta riska subjekta darbības vai tā sniegtā pakalpojuma apturēšanu veic tā, lai:

1) varētu netraucēti novērst konstatētos pārkāpumus;

2) iespējami samazinātu ēku, telpu un iekārtu bojāšanos meteoroloģisko apstākļu vai korozijas dēļ;

3) iespējami mazāk tiktu traucēta citu inženierkomunikāciju, iekārtu un iekārtu sistēmu darbība.

(7) Darbības vai sniegtā pakalpojuma apturēšanas kontroli nodrošina amatpersona, kura pieņēmusi lēmumu par darbības vai pakalpojuma apturēšanu, vai tās pilnvarota amatpersona.

(8) Paaugstināta riska subjekta darbību vai tā sniegto pakalpojumu var apturēt bez iepriekšēja brīdinājuma, ja epidemioloģiskās drošības jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu dēļ produkcijā vai vidē var nonākt bīstamas vielas vai slimību izraisītāji vai tiek apdraudēta cilvēku un dzīvnieku veselība vai dzīvība.

(9) Amatpersona, kurai ir tiesības pieņemt šā panta astotajā daļā minēto lēmumu par paaugstināta riska subjekta darbības vai tā sniegtā pakalpojuma apturēšanu, šo lēmumu pieņem triju darbdienu laikā pēc tam, kad tai kļuvis zināms par šā panta astotajā daļā minētajiem normatīvo aktu pārkāpumiem, un to izpilda nekavējoties. Citu konstatēto epidemioloģiskās drošības jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu novēršanai nosaka termiņu saskaņā ar šā panta otro un trešo daļu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

37.³ pants. Darbības atjaunošana

(1) Par normatīvo aktu pārkāpumu novēršanu paaugstināta riska subjekts rakstveidā ziņo amatpersonai, kas pieņēmusi lēmumu par darbības vai sniegtā pakalpojuma apturēšanu. Šī amatpersona piecu darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas pārbauda, vai pārkāpumi ir novērsti.

(2) Ja visi brīdinājumā vai lēmumā par darbības vai sniegtā pakalpojuma apturēšanu minētie pārkāpumi ir novērsti, attiecīgā amatpersona triju darbdienu laikā pēc pārbaudes veikšanas izsniedz rakstveida atļauju darbības vai sniegtā pakalpojuma atjaunošanai.

(3) Ja visi rakstveida brīdinājumā vai lēmumā par darbības vai sniegtā pakalpojuma apturēšanu minētie pārkāpumi nav novērsti, attiecīgā amatpersona atsaka darbības vai sniegtā pakalpojuma atjaunošanu.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

37.⁴ pants. Lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana

(1) Iesniegumu, kurā tiek apstrīdēts lēmums par darbības vai sniegtā pakalpojuma apturēšanu bez iepriekšēja brīdinājuma izteikšanas, izskata un lēmumu pieņem 10 darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas.

(2) Šajā nodaļā minēto Veselības inspekcijas lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur to darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

VIII² nodaļa

Administratīvie pārkāpumi epidemioloģiskās drošības jomā un kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

(Nodaļa 24.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2019. Nodaļa stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 11. punktu)

37.⁵ pants. Epidemioloģiskās drošības prasību pārkāpšana

Par epidemioloģiskās drošības prasību pārkāpšanu, ja tas var radīt risku cilvēku veselībai, piemēro naudas sodu fiziskajai personai no divām līdz četrsimt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no divdesmit astoņām līdz tūkstoš naudas soda vienībām.

(05.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.06.2020. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 12. punktu)

37.⁶ pants. Kompetence administratīvo pārkāpumu procesā

Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 37.⁵ pantā minētajiem pārkāpumiem veic Veselības inspekcija.
(24.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2019. Pants stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 11. punktu)

IX nodaļa Nobeiguma noteikumi

38.pants. Medicīnā, kosmētikā un parfimērijā izmantojamo bioloģisko materiālu kontrole un donoru laboratoriskā pārbaude

(1) Donoru materiālus, serumus, citus cilvēku un dzīvnieku bioloģiskos materiālus, kuri satur infekcijas slimību izraisītājus vai attiecībā uz kuriem ir radušās pamatotas aizdomas par to, nedrīkst izmantot medicīnā, kosmētikā un parfimērijā.

(2) *(Izslēgta ar 10.04.2008. likumu)*

(3) *(Izslēgta ar 10.04.2008. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.01.2004., 22.04.2004. un 10.04.2008. likumu, kas stājas spēkā 13.05.2008.)

38.¹ pants. Higiēnas prasības

(1) Ministru kabinets nosaka higiēnas prasības paaugstināta riska subjektiem, kā arī peldvietām. Attiecīgo peldvietu sarakstu nosaka Ministru kabinets.

(2) Pirms tādas saimnieciskās darbības uzsākšanas, kura saistīta ar skaistumkopšanas (izmantojot fiziskās, fizikālās un ķīmiskās metodes), mākslīgā iedeguma, manikīra, pedikīra, friziera, publiskas lietošanas pirts, publiskas lietošanas peldbaseinu (turpmāk — skaistumkopšanas) un tetovēšanas, skarifikācijas, permanentā grima, mikropigmentācijas, pīrsinga (turpmāk — tetovēšanas) pakalpojumu sniegšanu un kurai Ministru kabinets noteicis higiēnas prasības, šo pakalpojumu sniedzējs paziņo par darbības uzsākšanu Veselības inspekcijai. Kārtību, kādā pakalpojumu sniedzējs pirms tādas saimnieciskās darbības uzsākšanas, kura saistīta ar skaistumkopšanas un tetovēšanas pakalpojumu sniegšanu, ziņo Veselības inspekcijai, nosaka Ministru kabinets.

(3) Ministru kabinets nosaka:

1) prasības paaugstināta riska subjektu nodarbināto personu kompetencei higiēnas jomā;

2) kārtību, kādā paaugstināta riska subjektu nodarbinātās personas apmācāmas higiēnas jomā;

3) prasības apmācību programmai higiēnas jomā un apliecības izsniedzējam, kā arī apliecības paraugu un tās izsniegšanas kārtību.

(30.03.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.06.2007., 10.04.2008., 23.10.2014. un 19.04.2018. likumu, kas stājas spēkā 23.05.2018.)

39. pants. Pārvadājumi un ceļotāju veselība

(1) Sabiedrības veselības apdraudējuma gadījumā Ministru kabinets pēc veselības ministra ieteikuma ir tiesīgs infekcijas slimību izplatības ierobežošanai noteikt šādus ierobežojumus ceļošanai uz valstīm, kas iekļautas Slimību profilakses un kontroles centra publicētajā to valstu sarakstā, kurās konstatēta infekcijas slimību izplatīšanās, tajā skaitā tādu bīstamu infekcijas slimību izplatīšanās, kuras var radīt nopietnu sabiedrības veselības apdraudējumu:

1) ierobežojumu personu, transportlīdzekļu un kravu pārvadājumu brīvai kustībai pāri Latvijas valsts robežai;

2) ierobežojumu starptautiskā tūrisma pakalpojumu sniegšanai;

3) ierobežojumu un nosacījumus starptautisko gaisa, jūras, autobusu un dzelzceļa pasažieru pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai.

(2) Sabiedrības veselības apdraudējuma gadījumā Ministru kabinets pēc veselības ministra ieteikuma ir tiesīgs infekcijas slimību izplatības ierobežošanai noteikt ierobežojumus un prasības iekšzemes pasažieru pārvadājumu pakalpojumu, kā arī pašpārvadājumu pakalpojumu sniegšanai un izmantošanai.

(3) Atvasinātām publiskām personām, iestādēm, komersantiem, pašnodarbinātajiem, kā arī citām juridiskajām un fiziskajām personām, kuras darbojas starptautiskā tūrisma jomā un veic pasažieru pārvadājumus, ceļojumu organizēšanas laikā ir pienākums pilnīgi un objektīvi informēt klientus par:

1) veselības riska faktoriem teritorijās, kuras tie vēlas apmeklēt, kā arī par infekcijas slimību izplatības draudiem un individuālajiem piesardzības pasākumiem, ieskaitot vakcināciju;

2) medicīniskās palīdzības un konsultācijas saņemšanas iespējām pirms ceļojuma un ceļojuma laikā.

(4) *(Daļa stājas spēkā 01.01.2024. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.01.2024. Sk. pārejas noteikumu 13. punktu)*

(5) *(Daļa stājas spēkā 01.01.2024. un iekļauta likuma redakcijā uz 01.01.2024. Sk. pārejas noteikumu 13. punktu) (05.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.06.2020.)*

40.pants. Policijas palīdzība

(1) Pēc Veselības inspekcijas vai Slimību profilakses un kontroles centra amatpersonu pieprasījuma policijas iestādes sniedz palīdzību ārstniecības personām, kā arī Slimību profilakses un kontroles centra epidemiologiem un Veselības inspekcijas inspektoriem, lai nodrošinātu:

1) netraucētu epidemioloģisko izmeklēšanu;

2) personu piespiedu izolēšanu un apsardzi;

3) epidemioloģisko drošību šajā likumā paredzētajā kārtībā.

(2) Bīstamas infekcijas slimības gadījumā objektos, kuros noteikts karantīnas režīms, apsardzi nodrošina Valsts policija sadarbībā ar pašvaldības policiju, izņemot Nacionālo bruņoto spēku objektus, kuros apsardzi nodrošina Nacionālie bruņotie spēki, un ieslodzījuma vietas, kurās apsardzi nodrošina ieslodzījuma vietu pārvalde.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2000., 27.09.2007., 12.11.2009., 04.10.2012., 19.04.2018. un 05.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 10.06.2020.)

41. pants. Zaudējumu atlīdzināšanas pienākums

Personu saukšana pie disciplinārās, administratīvās vai kriminālās atbildības neatbrīvo tās no pienākuma atlīdzināt šā likuma pārkāpšanas rezultātā nodarītos zaudējumus.

(24.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2019. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 11. punktu)

Pārejas noteikumi

(30.03.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.05.2000.)

1. Līdz Sabiedrības veselības aģentūras izveidošanai tās funkcijas pilda Nacionālais vides veselības centrs un teritoriālie vides veselības centri savā pārziņā esošajā teritorijā atbilstoši to nolikumiem.

2. Līdz 2001.gada 1.janvārim ir spēkā šādi Ministru kabineta noteikumi, kas izdoti saskaņā ar Ministru kabineta iekārtas likuma 14.panta 3.punktu:

1) Ministru kabineta 1998.gada 19.maija noteikumi nr.183 "Noteikumi par higiēnas prasībām slimnīcām";

2) Ministru kabineta 1998.gada 9.jūnija noteikumi nr.216 "Noteikumi par higiēnas prasībām pirmsskolas izglītības iestādēm";

3) Ministru kabineta 1999.gada 13.jūlija noteikumi nr.255 "Noteikumi par higiēnas prasībām vispārizglītojošām skolām".

3. Līdz attiecīgu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2005.gada 1.janvārim ir spēkā Ministru kabineta 2000.gada 14.marta noteikumi Nr.101 "Ar infekcijas slimību miruša cilvēka ķemeņa pārvadāšanas, glabāšanas un apbedīšanas kārtība".

(22.04.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.05.2004.)

4. Grozījumi likuma 15.pantā, 16.panta trešajā daļā, 19.panta pirmajā daļā, 23.panta pirmajā daļā, 31.panta otrajā un ceturtajā daļā, 32.panta pirmajā daļā un 38.panta otrajā un trešajā daļā stājas spēkā 2006.gada 1.janvārī.

(22.04.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.05.2004.)

5. Ministru kabinets līdz 2007.gada 1.janvārim izdod šā likuma 14.panta pirmās daļas 5.punktā minētos noteikumus.

(06.04.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.05.2006.)

6. Ministru kabinets līdz 2010.gada 1.maijam izdod šā likuma 27., 35. un 36.² pantā minētos noteikumus.

(12.11.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.12.2009.)

7. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2010.gada 1.maijam ir piemērojami Ministru kabineta 1998.gada 21.jūlija noteikumi Nr.257 "Medicīniski sanitāro pasākumu veikšanas kārtība bīstamu infekcijas slimību izplatības novēršanai", Ministru kabineta 1999.gada 1.jūnija noteikumi Nr.203 "Dezinfekcijas, dezinfekcijas un deratizācijas pasākumu veikšanas kārtība" un Ministru kabineta 2000.gada 18.oktobra noteikumi Nr.359 "Noteikumi par profesionālo darbību ierobežojošajām infekcijas slimībām", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(12.11.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.12.2009.)

8. Šā likuma 6.panta piektās daļas 3.punkts stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī.

(16.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

9. Ministru kabinets līdz 2015.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 5.panta ceturtajā daļā minētos noteikumus.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

10. Šā likuma 38.¹ panta otrā daļa stājas spēkā 2016.gada 1.janvārī. Pakalpojumu sniedzēji, kas saimniecisko darbību, kura saistīta ar skaistumkopšanas un tetovēšanas pakalpojumu sniegšanu, uzsākuši pirms 2016.gada 1.janvāra, paziņo par to Veselības inspekcijai līdz 2016.gada 1.martam šā likuma 38.¹ panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā.

(23.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2014.)

11. Šā likuma VIII² nodaļa un 41. panta jaunā redakcija stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.

(24.10.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2019.)

12. Grozījums šā likuma VIII² nodaļā par 37.⁵ panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.

(05.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.06.2020. Minētais grozījums iekļauts likuma redakcijā uz 01.07.2020.)

13. Šā likuma 1. panta 38. punkts, 31.¹ pants un 39. panta ceturtā un piektā daļa stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

(26.10.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.2023. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz

01.01.2024.)

14. Šā likuma 11.¹ pants stājas spēkā 2023. gada 1. decembrī.
(26.10.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.11.2023.)

Likums Saeimā pieņemts 1997.gada 11.decembrī.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1997.gada 30.decembrī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"